

ANGÉLICA

El Toni diu que la tia té cara de cabra. Això sí, va venir amb el seu fill ... En Marc ... Aquí sí que canvia la història (Sospira). No t'ho vull no descriure, perquè sempre que et parlo d'un noi em poses cara de fàstic. (Pausa. L'observa i somriu): És una mica més alt que jo, ben musculós, té ulls verd fosc i una mirada ... un somriure ... Xavier, si no poses cara de fàstic continuo. Xavier. Voldria haver vingut abans, però estava molesta. A la mare mai la vèiem a la casa, sempre estava amb tu. Ho sento Xavier. Crec que ara sí que me n'he d'anar. torno aviat. Espero que trobem al Felip (Pausa) Vaig a somriure, vale ?, Vaig a explicar acudits, parlar de tonteries, vaig a somriure ... Perquè la família està desapareixent lentament, perquè la mare i el pare necessiten que algú no pateixi, perquè ells pensen que no m'adono de res, perquè si començo a plorar mai acabo, perquè el Felip ha d'estar bé, perquè no sé si et despertaràs. Vaig a somriure, vale ? Vaig a somriure encara que em faci més mal que plorar.